

بخش سوم از برنامه حزب توده ایران

برای تحول بنیادی جامعه ما

جامعه ایران به یک تحول بنیادی، به انقلابی که عرصه های مختلف زندگی را دربرگیرد و آنرا درجهت منافع خلق دگرگون کند، نیازمند است.

این انقلاب در مرحله کنونی با پیروزی انقلاب ملی و دموکراتیک است که عضوان مبارت است از: کونتا ما ختن دست انحصار را با میزبانی سوسیالیسم از منافع طبیعی و اقتصادی کشورها منافع استقلال کامل اقتصادی و سیاسی ایران، برپیدن بقایای نظامات ماقبل سرمایه داری و اشغال دستنکستی سوسیالیستی؛ دموکراتیک کردن حیات سیاسی و فرهنگی کشور.

شرط ضرورت تحول انقلابی ایران در مرحله کنونی و ازگون کردن رژیم فئودالیستی، شکستن دستگا دولتی ارتقا می یابد با آن داد به حاکمیت سرمایه داران بزرگ و زمینداران بزرگ و اشغال قدرت حاکم از دست این طبقات به دست طبقات و قشرهای ملی و دموکراتیک یعنی کارگران، دهقانان، خرد بورژوازی شهر (پیشه وران کسبه)، روشنفکران، معین پرست و مترقی و قشرهای ملی بورژوازی، یعنی استقرار جمهوری ملی و دموکراتیک است.

شرط اساسی تا منین پیروزی انقلاب ملی و دموکراتیک ایجاد جبهه واحد کلیه نیروهای ملی و دموکراتیک است. اشغال کارگران و دهقانان استخوان بندی چنین جبهه ای است. از آنجا که طبقه کارگر و حزب آن رکن اساسی جبهه واحد است وحدت طبقه کارگر مهمترین شرط و مهمترین وظیفه برای ایجاد یک اتحاد وسیع ملی و دموکراتیک و تشکیل جبهه واحد است. حزب توده ایران برای وحدت همه مبارزان طبقه کارگر و وحدت عمل با سایر نیروهای ملی و دموکراتیک با تمام فواید و منافع و منافع خود به سرتیغی ها و مشکلات معینی و ذهنی این امر، بر آنست که باید با هم پیگیری، اشکار، برین و حرکت گام به گام به این هدف مهم که وثیق پیروزی طبق است دست یافت.

انقلاب ملی و دموکراتیک تنها به وسیله مبارزه توده های مردم تعلق پذیر است و از قشرهایی این با این فرد معین، این با آن گروه و مذهب سیاسی مشخص ناشی نمی شود.

انقلاب اجتماعی که عمل بزرگ آفریننده خلفا برای ایجاد تحول بنیادی در نظام اجتماعی است شمره خواست و اراده فرد یا گروه یا تنها سازمان بهیچانگ نیست، بلکه برای تحقق آن وجود عاملی خاص و معینی و عامل ذهنی ضرور است. در دوران ما از سوسیالیسم با پیشرفت سیاست لنینیستی همزیستی صمیمت آمیز، افزایش اقتدار همه جانبه جامعه کشور و های سوسیالیستی و در پیشاپیش آنها اتحاد شوروی، ضعف روز افزون امپریالیسم، امکان ضرورت انقلاب پیش از این محدود می گردد، و از سوی دیگر با سرمایه شدن سرمایه داری، اشغال جناح سوسیالیست امپریالیسم و فاسیسم، با لافش جا زده سوسیالیست اندیشه تحول بنیادی در نظام اجتماعی سرمایه داری پیش از این در پیش در توده های وسیع مردم نفوذ می یابد و بدینسان شرایط معینی به مناسبت جبهه ملی برای عمل انقلابی خلق ها علیه رژیم های فئودالیستی و بورژوازی روز ما معنی می گردد. در این شرایط نقش عامل ذهنی یعنی شکل، سیاست صحیح و مصلحت پرست و پیگیری حزب طبقه کارگر که بتواند حیات انقلابی را با واقعیتی و مبارت سیاسی در آمیزد اهمیت فوق العاده ای کسب می کند.

مخفی انقلابی از پیش منب ساخت. حزب توده ایران از هیچیک از اشغال مبارزه انقلابی و پیگردان نیست و بر آنست که هر شکلی از عمل انقلابی که بتواند در شرایط مشخص مورد پشتیبانی توده ها قرار گیرد، بر خدا انقلاب ضریب جدی وارد سازد و راه پیروزی خلق را باز کند، با بدیهه کار رود و نیز بر آنست که مبارزات وسیع توده های ام از سیاسی، اقتصادی، ادب و ادبیات برای اشغال نیروهای فدا انقلابی و به منظور اشغال نیروها و وسیع مردم وظیفه دانشی بهیچانگ انقلابی است.

سرنوشت نهایی انقلاب ملی و دموکراتیک و دست نگا ملنا رهایی و درجه پیگیری آن با امر سرگردگی (همومنی) انقلاب ارتباط نام دارد. تنها سرگردگی طبقه کارگر است که پیگیری انقلاب و تمهید غفلت خلقی و شرایط اشغال آن را به سوی سوسیالیسم تا منین خواهد کرد. لذا حزب ما وظیفه خود می داند که با تمام قوا در راه تا منین سرگردگی طبقه کارگر در انقلاب ملی و دموکراتیک ایران مبارزه کند.

تا منین سرگردگی طبقه کارگر تنها به اراده این طبقه و خواست حزب وی مربوط نیست. علاوه بر مصلحت رهایی حزب طبقه کارگر، تجربه خود توده های سوسیالیست تا منین سرگردگی تعلق می یابد. لذا در عین حال که حزب ما برای تا منین سرگردگی طبقه کارگر در انقلاب ملی و دموکراتیک مبارزه می کند، آن را شرط وحدت عمل و اتحاد خود با دیگر نیروهای ملی و دموکراتیک قرار نمی دهد. تا منین سرگردگی طبقه کارگر به معنای نفی فعالیت احزاب و طبقات دموکراتیک دیگر نیست.

حزب توده ایران راه دشمنان را به داری را در دوران کنونی تا ریح برای ترقی واقعی و صلح جامعه ایران راه زیا شاری دانش، زبیر این راه رشد استقامت سرمایه داری را با یکگزین اشغال کننده استثمار می سازد.

بهرای همومی سرمایه داری در دوران ما بهیچ وجه و روشنی می شود این نظام با دشواری های روز افزون است و با گوناگون اجتماعی و اقتصادی دست به گریبان است و با مشکلات و مسائل فزاینده روبروست و به هیچ وجه قادر نیست این مسائل را حل کند. این راه که به جامعه ما تحمیل شده هم اکنون مناسب و واقعی نیست بلکه تاریخ سرمایه داری آنرا نشان داده است به همراه آورده است.

سرمایه داری قادر نیست خود را با این ماندهگی و وابستگی کشور را چاره کند و موجدات پیروزی حقیقی توده های وسیع مردم را فراهم سازد. در دوران این نظام تنها کارگزار سرمایه دم به دم شدید میشود و تضادهای اجتماعی تا پذیر اجتماعی با باقی باقی تضادهای درندگان گشته پیوسته می یابد. به علاوه ویژه در دوران ما، بیومدن راه دشمنان به داری در اقتصاد، به ناچار موجب شدت تضادهاست فدا دموکراتیک فرسایش است. چنین دورانی می نشی توده مورد فئودالیسم و های ملی و دموکراتیک ایران را تقویت کرد. حزب توده ایران این تضادهاست که بر آن اساس استیلا امپریالیسم، شیروا، مویسات و موازین اجتماعی مستلزم اشغال آنها برای اشغال است که بتواند ترقی سریع اقتصاد کشور را تا منین نمایان با استفاده از کلیه امکانات سرمایه داری و مصلحت پرست آن را نسبت به کشورهای پیشرفته جهان از میان بردارد.

بنابراین راه دشمنی که حزب ما برای جامعه ایران صحیح می داند، مستمکری سوسیالیستی است که هنوز به معنای اشغال سوسیالیسم نیست ولی مصلحت های لازم را برای گذار به سوی جامعه سوسیالیستی آماده می کند.

در عین حال حزب توده ایران از هر دولتی که از یک تحول مترقی فدا میربا نیستی و فدا رتج می ناشی شده باشد به توبه خود پشیمانی خواهد کرد و در راه سوی آن به سوی مستمکری سوسیالیستی خواهد شد. گوئید.

کارگران ایران، در پیشاپیش جنبش خلق، مبارزات صنفی و سیاسی خود را گسترش دهید!

کارگران آگاه، در کارخانه ها هسته های مخفی حزبی ایجاد کنید و با حزب توده ایران تماس بگیرید!

یک حربه مقدس ملی است، با میلیون ها دست نگه داریم و به کار ببریم. سازمانها و جمعیت های مبارز سیاسی و صنفی، کارگران مبارز، زمینگان پیرویه، استادان، آموزگاران، دانشوران، کارمندان به شوه آمده از ما دوستی های استبداد با زاریان و کسبه شرافتمند، روشنفکران معین پرست، روزنامه نگاران و نویسندگان معتمد کسه بخشی از رسالت آزادی به عهده خدایت، در شبر دست اعتنای برای درهم شکستن حکومت فئودالیستی و اشغال های شاه فعالیت شرکت کنید. مبارزه اعتنای را به صورت برینانه رژی این لحظه از سبزه آزادی و اختناق، دولت فئودالی ما مردم به باغ بسته و در غون و رنج غوطه خورده، شلیغ کنید. اعتنای را دان می زنید، به آنها باری رسانید و ما دانشی کنید، به اعتنای کشندگان ما با همه امکانات معنوی و به ویژه مادی خود مدد برسانید. بگذار تا در جبهه گسترده اعظم ترین اعتنای سیاسی و صنفی، یکپارگی ملی و عزم مبارزه جوانانه خلق های دلیر ما آید.

۲- در کنار همه شوه های مؤثری که برای رفع کردن نیروی دولت کودتا، سر درگم کردن و شکست برپایان نمودن آن و نیز با لایردن روحیه رژی مبارزان توده های وسیع مردم به کار می آید و باید وسیع مورد اشغال قرار گیرد، نظامات صنفی گسترده جای غاس دارد. با توجه به این که شرایط حکومت نظامی اشغال نظامات و شرایط و راه بهیچانی های بزرگ اجتماعی، سیاسی و فاشگر و مبارزاتی را سلیم می کند و کودتا چنان شد، همان طور که در چند روز گذشته نشان داده اند، از بهیچون کشیدن نظامات غیر سیاسی مردم کمترین آسایی ندارند، این نظامات را باید به صورت صنفی و با هر خورداری از قدرت حرکت را باید صورت گیرد. به این ترتیب که نقاط مناسب و تا حد ممکن بر هم می تازد. تقیلا شناسایی شود، مواضع احتمالی که به صورت طبیعی می تواند بر این تومسلیجای پلیس و ارتش ایجاد گردد، مورد توجه واقع شود و اشغال به سرعت در این مختل از پیش ضمیم شده.

نظامات مبارز باید شود و همه شان مصلحت منفرقی گردد تا در نقطه مناسب دیگری دوباره گردد. این مناطق کارگری و کارگر گزین که فی نفسه هم حمایتی نیرومندتری برای مبارزان دارد، جهت این نوع نظامات ماسد تر و شمر تر است.

در این لحظات حساس مبارزه بین نیروهای ملی و فئودالی، استبداد فئودالی استبداد، انقلاب و ضد انقلاب، وحدت و هماهنگی همه نیروهای ملی و دموکراتیک حاشا همیتی تمهید کننده است. هر گونه اعتنای رطلیب در پیشین که می گوئید رفیم تشویش تبلیات و ارمانها و خواست های قشرها و گرایش های خاص خود را از بالا به جنبش تحمیل کند، هر گونه جدل و ستیز ایدئولوژیک و سیاسی و مذهبی که در لحظه کنونی و در گمراهی و انبردنهای بی باقدترین دشمن مشترک، یک تضاد ملی است، هر گونه کمپنها داد به امر همگاری و وحدت همه نیروهای فدا استنادی و فدا میربا نیستی، در نهایت به منزله تضعیف جنبش و آب ریختن در آسباب دشمن خنده گر و جزا راست. اگر این پیام شترک لنینی را که از معجزه ها و آزمون های بی شمار گذشته بپذیریم که: " پیروزی مندترین بهیچانگ آن است که آگاهی طبقاتی و اراده و اشتیاق توده های میلیونی را بسیطان می کنند. " آنگاه این اشتیاق و اراده میلیونی را (که تشبیهت کننده است با تازوی و رهبری یک گروه است) طبقه خاص برجین است (با تعلق و وحدت برای اشغال آمدن به تشبیت ویرانکنندگی درون جنبش و یکپارچه کردن آن، پاسخ خواهیم گفت.

و سرانجام این که با تحقق، با تعلق نسبی وحدت درونی جنبش، با گسترش هر چه وسیع تر اعتنایات صنفی و به ویژه سیاسی در مقیاس مملکتی، با اجرای موفقیت آمیز برینا نظامات سیاسی صنفی گسترده، راه یکپارچه انقلابی توده های مردم در کیفیت و وسایل ملی آن را باز خواهد شد.

تجربش ۲۴ اسفند حیدرخان

سرنوینی استبداد سلطنتی، استقرار جمهوری و تشکیل دولت ائتلاف ملی خواست هیوم جنبش انقلابی مردم ایران است